

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 352/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Matejom Csenkym, advokátom, Moyzesova 8, Piešťany, proti uzneseniu Okresného súdu Trnava sp. zn. 2Tp/12/2025 zo 7. marca 2025 a uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5Tp/17/2025 z 18. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. mája 2025 sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením okresného súdu a uznesením krajského súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje, aby ústavný súd uznesenie okresného súdu a uznesenie krajského súdu zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu. Súčasne žiada priznať mu náhradu trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľovi bolo uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry ČVS: PPZ-61/NKA-ZA1-2024 z 21. augusta 2024 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1 a 2 písm. b) a ods. 3 písm. a) a c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) a j) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v danom uznesení. Uznesením okresného súdu sp. zn. 110Tp/14/2024 z 23. augusta 2024 bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Okresný súd zároveň väzbu sťažovateľa podľa § 80 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku nenahradil písomným sľubom ani dohľadom probačného a mediačného

úradníka. Proti tomuto uzneseniu uplatnil sťažovateľ sťažnosť, ktorá bola uznesením krajského súdu sp. zn. 6Tpo/39/2024 z 5. septembra 2024 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá.

3. Lehota väzby sťažovateľa bola na návrh prokurátora uznesením okresného súdu podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku predĺžená do 21. júla 2025. Okresný súd zároveň väzbu sťažovateľa podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, na podklade ktorej bolo toto uznesenie uznesením krajského súdu podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušené. Krajský súd súčasne lehotu sťažovateľovej väzby podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku predĺžil do 20. júna 2025 a väzbu sťažovateľa podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

III.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že návrh prokurátora na predĺženie lehoty väzby bol na okresnom súde pridelený celkom trom sudcom a sťažovateľ nedokázal identifikovať zákonného sudcu. O tomto návrhu sa na okresnom súde viedlo viacero konaní a návrh nebol pridelený náhodným výberom. Tvrdeným nedostatkom sťažovateľ argumentoval aj v sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu, ktorá sa na krajskom súde nestretla s úspechom. S uznesením krajského súdu sťažovateľ nesúhlasí a považuje ho za nepreskúmateľné pre neurčitosť.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa ústavný súd predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

IV.1. K uzneseniu okresného súdu:

6. Podľa princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd v konaní podľa uvedeného článku ochranu základným právam alebo slobodám za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd preto uvádza, že nemá právomoc preskúmať uznesenie okresného súdu, keďže ho už preskúmal na základe sťažnosti krajský súd, ktorý bol oprávnený a zároveň povinný poskytnúť ochranu právam sťažovateľa (m. m. napr. III. ÚS 357/2024). Z uvedeného dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

IV.2. K uzneseniu krajského súdu:

7. Vo vzťahu k namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy uznesením krajského súdu ústavný súd s poukazom na svoju konštantnú judikatúru

uvádza, že vo veciach, v ktorých sťažovateľ namieta porušenie svojich práv v trestnom konaní, sa uplatňuje vzťah špeciálneho a všeobecného, pokiaľ ide o vzťah medzi jednotlivými čiastkovými právami tvoriacimi súčasť základného práva na súdnu ochranu garantovaného v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až čl. 50 ústavy) a ustanoveniami čl. 17 ústavy, ktorý garantuje osobnú slobodu. Sťažovateľom označené články ústavy sú v trestných veciach v zásade aplikovateľné len na rozhodovanie o oprávnenosti trestného obvinenia vzneseného proti konkrétnej osobe, t. j. na konanie a rozhodovanie vo veci samej, kým na rozhodovanie vo väzobných veciach je aplikovaná špeciálna úprava obsiahnutá v čl. 17 ústavy. Označený článok ústavy zahŕňa všetky základné hmotné a tiež procesné atribúty základného práva na osobnú slobodu vrátane práva na súdnu ochranu pri jej pozbavení (m. m. napr. II. ÚS 10/2016, IV. ÚS 397/2010).

8. Podobne pri namietanom porušení práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd pripomína, že ustanovenie tohto článku dohovoru je z vecného hľadiska (*ratione materiae*) v trestných veciach aplikovateľné v zásade na rozhodovanie vo veci samej (rozhodovanie o vine a treste, t. j. o trestnom obvinení) a nevzťahuje sa v plnom rozsahu na rozhodovanie o väzbe, pre ktoré platí špeciálna, z hľadiska väčšiny procesných záruk poskytnutých osobe nachádzajúcej sa vo väzbe prísnejšia právna úprava obsiahnutá v čl. 5 dohovoru upravujúcom právo na osobnú slobodu a bezpečnosť (m. m. napr. I. ÚS 256/07).

9. Keďže na sťažovateľom vymedzený predmet ústavného prieskumu sú ustanovenia čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru stvárnené v petite ústavnej sťažnosti neaplikovateľné, pričom ani z dôvodových línií ústavnej sťažnosti nemožno identifikovať námietku porušenia čl. 17 ústavy, resp. čl. 5 dohovoru, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

10. Pretože ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako celok odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v tejto ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2025

Robert Šorl
predseda senátu